

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

Proloqvivm Autoris Ad Academicos Sacrosanctæ Theologiæ & Imperialis
Juris Studiosos, Auditores quondam suos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](#)

PROLOQVIVM AUTORIS

Ad Academicos Sacrosanctæ Theolo-
giæ & Imperialis Juris Studiosos,
Auditores quondam suos.

Libero fidem meam & Praelectionibus atque exercitationibus Academici, paratas, jam verò è busto reparatas, institutiones Canonicas publici, vestriique presertim, Iuris facio, ab alto ducti Nobilissimi fanguinis splendore Illustrissimi, Religione, Virtute, alijsq. Dotibus Ornatisissimi DD. Divini & Humani, Imperialis presertim, Iuris quondam Auditores, nunc scientiam usque Clarissimi Doctores & in Curiis ac Lyceis Professores. Debitor earum jam dudum fui vestris, non tam desideriis & expectationi, quam in me studiis meritisque: cum, ut formaremini ad Rem publicam & sustinenda, quae nunc geritis, munera & administrationes, propositis vobis sacre Theologica & Legalis Scientia disciplinis, Sacrorum Canonum notitiae comparanda studium ita conjunxitis; ut illos, qui his solis navabant operam, sicut nomine superatis numerisque, sic proficiendi ardore profectaque longò post vos intervallò relinqueretis. Meministis, opinor, sicut Virtutes, sic & rerum Scientias concatenatas, harumque esse nullam, qua mutuata ab alius luce non egeat, ac percipiatur: earum maximè, quarum vos tenebamini desideriō studioque, quarumque Principiis ac Regulis publica consitit salus & felicitas promovetur.

Documento ga in refüere, qui p̄e aliis excelluerunt, Divinarum Humanarumque rerum notitiae, justi injustique Scientia Magistri & Doctores: quique sublimiorum, & Religionis ac Justitiae cultum proxime spectantium, disciplinarum tractationem ex officio publico vel suomet consilio aliquando suscepereunt: atque, ut ea humanarum Societatum necessitati utilitatique ex aquo, aut parte saltem aliqua responderet, non domesticā duntaxat, sed adscititia etiam eruditione ad perfectionem excoluerunt.

Quin Legalis inter & Canonicae notitiae disciplinas per arcti nexus vinculum agroverunt ipsimet Ecclesiæ Antiphites supremi, Romanas leges, divinitus per

tus per ora Principum promulgatas, venerandas, pronuntiantes, can. fin.
16. q. 3. & can. Sive de conjugii, 33. q. 2. earumque definitionibus Aposto-
licas Constitutiones ac Rescripta cum Innocentio III. soliti adornare, c. Inno-
cuit, i. de Arbitr. cc. 1. de Juram. Calumn. & de Confessis, c. Inter alia
6. de Immunit. Eccles. c. Unic. de Cognat. legali, c. Calumniam 4. de
Penit. c. Cum secundum 19. de Hæretic. in 6. &c. Omnia vero lu-
culentissime Lucius III. cuius in rem hanc palmare Oraculum est, Sicut leges
non dedignantur sacros Canones imitari, ita sacrorum statuta Canonum
Principum Constitutionibus adjuvantur, c. 1. de Novi oper. nunt. Quan-
tumvis enim Lex Canoni famuletur potius, quam dominetur, c. Super spe-
cula 28. pr. de Privileg. &, ubi illa peccatorum fomentis animarum salutem
adducit in discrimen, ieiunus subjaceat cedatque correctioni, arg. c. Sæpe 18.
de Restitut. Spoliat. & c. fin. de Prescript. lucem tamen non raro mutuam
accipiunt redduntque vicissim: &, ubi casus à Jurium altero intactus, aut non
satis explicatus est, defectum supplet alterum, aut alterius tollit obscuritatem.
Hinc profectus est, quod illorum, qui alterius elucubrant Commentaria, is pre-
cipue labor semper sit; ut in speciem pugnantes utriusque decisiones reducant
in concordiam: vel, si istam non admittant, Legum rigorem Canonica miti-
gent Aequitate: &, qui super ambiguis causarum articulis, aut inter partes
natis questionibus consilij jurisve dicundi gratia adeuntur, responsa aut pro-
nuntiationes suas utrius conformare, si qua possunt, ratione nitantur.

Non major inter Legalem & Canonicam, quam istam inter & Theologi-
cam disciplinam nexus, quam consensio & communicatio est inter utrinque
Magistros ac Doctores. Eorum certè, qui in sacrorum Ecclesiæ Canonum per-
vestigatione explanatione præcipui rotique fuerint, ut à ratione Naturalis
& Divini Juris præceptionibus non aberrarent, perpetuum ad Theologos, utrius-
que illius Juris Interpretes præstantissimos, recursum fuisse fidem minimè du-
biam faciunt eorum lucubrationes & Commentaria: eumque recursum fuisse
mutuum, luce meridiana clarius demonstrant in sacerrima illa & ceterarum
omnium Principe, Theologica, inquam, disciplina primi nominis Doctorum mo-
numenta, Decretorum Synodalium & Apostolicarum Constitutionum subtili pa-
riter solidaque expositione sic referta; ut Divini, quam professi sunt, an Eccle-
siastici Juris Scientiâ præevaluerint, vocari in disceptationem: eorumque ma-
gisterio statui possit, Canonicam Theologice Scientia quandam esse portionem.
Asseruere id quondam, & illam Positivam aut Practicam Theologiam dixeré
Alvar. Pelagius Lib. 2. de Planctu Eccles. art. 20. Melchior Canus, Salma-
tine Studiorum Universitatis Theologorum suò evò primipilus, Lib. 8. de Lœ-
sis Theo-

eis Theolog. cap. 6. & Sylvester Prieras, famigeratus ille quondam S. Palatij Apostolici Magister, in Summa V. Doctor n. 5. in fine: quibus post complures alios novissime suffragatus est sacra Facultatis utriusque Doctor & Ecclesie Princeps Purpuratus Jacobus Pignatellus Tom. I. Canonic. Consult. 147. n. II. quod ipsa etiam divinitus inspirata, can. Violatores 15. q. 1. ex autoritatibus veteris ac novi Testamenti, quasi ex fontibus, per riuulos dimanet, c. 1. pr. de Translat. Episc. & c. Qualiter 24. pr. de Accusat. & ex fine suo ipsa quoque fideles ad eternam beatitudinem salutemque animarum spiritualem ac supernaturalem, per Religionis Justitiam & Pietatis Christiana opera consequendam, dirigat perducatur: atque ad communem hunc sacra Disciplinae utriusque finem opitulationem Theologica haud sane levem conferat ex sacro & ad Cleri Populique informationem morumque in ipsis reformationem comparato apparatu, instructissimo armario sanctionum Ecclesiasticarum: quibus, ad Orthodoxae Fidei, Justificationis nostra principiū ac fundamenti, in fidelibus conservationem tuitionemque, adversus sequiora & Veritati inimica dogmata saluberrima cautiones & Heretica pravitati coercito severissima constitutas Sacramentorum, septem illorum Sanctificantis Gratiae fontium, ritus & decentis administrationis ornatus omnis definitus: Ecclesiarum & Hierarchici Ordinis, quō praestantius nihil habet Orbis universus, exornata dignitas & ad eum, quō refulget, Splendorem ac magnificientiam est elevata. Iisdem Ecclesia Præsum ac ministrorum, quam sacrorum scientiā prudentiāque & virtute præstantium, tam vite & professionis genere diversorum, digesti Ordines, officiāque & administrationis munera singulari attributa: & ne à multitudine periculum esset confusonis, suum cuiusque certis limitibus est circumscriptum. Ut Jurisjurandi Votique Religio & Sacris omnibus debita reverentia Justitia cultus sibi constet, iisdem cum Simonia latre Sacilegium omne, omnisque iniurias cum Usurariis passionibus ab humana societate & commercio proscripta. Ut jus suum sibi debatum cuique tribuitur & vi metuque, dolo & injuriā remotis, firmetur Pax & Tranquillitas publica stabiliatur, providè consulfum: Naturali aequitate attemperatus Ordo Judiciorum, & ad innocentium tutelam in facinorosos ac nocentes justa & ad exemplum valitura severitatis animadversio proposta iisdem fuit.

Intentos in ista cum Cœlestino Papa, can. Nulli 4. dist. 3. 8. mentis oculos babuere Patres Toletani, quorum in Synodo IV. cap. 24. cap. I. dist. cit. relatum de iis, qui Ecclesiarum regimen & animarum Pastoralem curam suscipiunt, Decretum est, Sciant Sacerdotes Scripturas sanctas & Canones; ut edificant

ædificant cunctos tam Fidei scientiâ, quam Operum disciplinâ. In eadem intenti & Vos, Auditores quondam mei, videmini fuisse, cum in omnigenâ Juris p[er]vestigationem & ad eam, quâ nunc plurimum valetis, rerum notitiam comparandam studium & curas vestras omnes converteretis.

Proposita ea, & laudatorum Ecclesiae Antij[uris]titutum de Romanis legibus sensus estimatioque, mihi quoque fuerunt in ista Canonicarum Institutionum digestione. Quam, ut Reipublica utriusque utilitat[i], & Vestr[is] in Sacro utroque & Seculari Foro desudantat, usibus accommodatam exhiberem, non Conciliarium duntaxat & Apostolicarum Constitutionum Regulis, sed Responsis etiam ac Rescriptis Imperialibus & ex quibus illa profluum[r] ratione Naturali & Divinis sanctionibus consentaneam reddere sum conatus. Ne autem proposito iustioque latius diffunderetur, eam casum ac dubitationum frequentius occurrentium resolutione, explicatione communum Juris decisionum & in Speciem adversantium ab antinomia vindicatione, aut, si hanc respuerent, mutationis rationum investigatione conclusi. In Opinionum etiam expostionumque delectu Interpretes ac Doctores secutus & allegare nisus sum à doctrina præstantia & cum perspicuitate conjuncta soliditate maxime probatos: quique subjectam materiam ex instituto aut aliis uberiori curatiisque pertractarunt. Stylum demum ita contraxi; ut cavendum illud solummodo ducarem; ne, sicut succincte lucubrationis Studioſis permultis, mihi quoque occini posset Horatianum illud de Arte Poetica,

Decipimur recti Specie; brevis esse labore;

Obscurus fio.

Qua si, ut ab humanitate vestra confido, ex parte aliqua me consecutum judicaveritis, opera ac laboris mei prestitum grande premiu[m]que amplissimum me retulisse existimabo. Utcunque autem ista, & qualescumque Institutiones mee sint, earum præstatione desiderii Vestr[is] meritisque debitan exolu. Ultimini, Fruimini: porroque favete & valete.

ELEN-